

**සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ
ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් (ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)**

*Sekku: A Historical Study on Social, Economic and Cultural Background of the
related on Sekku (Based on Galle and Matara Districts)*

ලක්මණී ගමගේ¹, කවුඩාගම්මන රත්නසාර හිමි²
ඉතිහාසය හා පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය, මාතර
¹lakmini24@gmail.com
²historyrs6@gmail.com

සංකෙෂ්පය

සෙක්කුව යනු තෙල් සිඳීම සඳහා භාවිත සාම්ප්‍රදායික මෙවලමකි. යටත් විජිත සමයේ වාණිජ භෝගයක් ලෙස පොල් වගාව ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඉදිරියට පැමිණීමට සමගාමී ව සෙක්කු කර්මාන්තය වඩාත් ප්‍රචලිත විය. දිවයිනේ නොයෙක් තැන්වල සෙක්කු කර්මාන්තය ප්‍රචලිත ව පැවතිය ද දකුණු පළාත තුළ එයට සුවිශේෂ ස්ථානයක් හිමි විය. සෙක්කු කර්මාන්තය තත් කලාපයේ දී සාධනීය දියුණුවක් අත්පත් කරගෙන තිබුණි. තාක්ෂණයේ දියුණුවත් සමග විසි වැනි සියවස අගභාගය වන විට දී සෙක්කුව යල්පැන ගිය මෙවලමක් වී අද්‍යයනයේ අතින් මතකයක් බවට පත්ව තිබේ. යටත් විජිත සමයේ දී දකුණු පළාතේ ක්‍රියාත්මක වූ සෙක්කු කර්මාන්තය හා සබැඳුණු සමාජ ආර්ථික හා සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික දෘෂ්ටිකෝණයෙන් පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක් තවමත් සිදු ව නැත. තත් ලාභනාව පූරණය කරන මෙම අධ්‍යයනය දකුණු පළාතේ ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක පදනම් කරගත් සෙක්කුව හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික හා සංස්කෘතික පසුබිම සොයා බලන්නකි. මෙම අධ්‍යයනය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය පදනම් කරගත්තකි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය උපයුක්ත කරගනු ලැබූ අතර එම ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයන්ගෙන් කිහිපයක් කොළඹ ජාතික ලේඛනාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ තැන්පත් කර ඇති ලේඛන ය. ද්විතීයික මූලාශ්‍රය විවිධ විද්‍යාර්ථීන් විසින් රචිත පර්යේෂණ ග්‍රන්ථය. එසේ ම මෙම පර්යේෂණය සඳහා ගාල්ල හා මාතර දිස්ත්‍රික්කවල අහංගම, ගොවියාපාන, බෙන්තර, ගල්වඩුගොඩ, වැලිගම සහ මාතර නගරය මූලික කරගෙන ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය ද භාවිත කරනු ලැබුණි. මෙම ක්‍රමවේදය යටතේ දත්ත එක්රැස් කිරීමට දැනුමින් පොහොසත් පුද්ගලයන් (Data rich cases) සමග ගැඹුරු සම්මුඛ සාකච්ඡා (In-depth Interviews) පවත්වනු ලැබීය. සෙක්කු හිමියන් ධනයෙන් සමෘද්ධිමත්ව යටත් විජිත තනතුරු ලබාගැනීම මගින් ස්වකීය සමාජ තත්වය උත්කර්ෂ කරගත් අයුරු හෙළිදරව් කරගත හැකි විය. නව රැකියා උත්පාදනය කරමින් ප්‍රදේශයේ ආර්ථික තත්වය නංවාලීමට ද සෙක්කු කර්මාන්තයට හැකි විය. දකුණු පළාතේ මහා මාර්ග පද්ධතියෙහි වර්ධනයට සෙක්කු කර්මාන්තය ඉවහල් වූ අන්දම ද මෙම අධ්‍යයනයෙන් අනාවරණය විය. සංස්කෘතිකමය අනන්‍යතාවක් ද තත් කර්මාන්තයට සමගාමීව නිර්මාණය වී තිබුණි. සෙක්කුව හුදු මෙවලමක් නොවී එකල දකුණු පළාතේ ආර්ථිකය, සමාජය සහ සංස්කෘතික තත්වයන් කෙරෙහි තීරණාත්මක බලපෑමක් කරලීමට සමත්ව තිබේ.

ප්‍රමුඛ පද: සෙක්කුව, තෙල් නිස්සාරණය, යටත් විජිත සමය, දකුණු පළාත, පොල් වගාව

Abstract

Sekku (Chekku) is a traditional tool used for extracting oil. *Sekku* industry flourished with the development of coconut cultivation as a commercial crop in Sri Lanka during the colonial period. Although the *Sekku* industry was prevalent in many parts of the island, Southern Province was specialized. The *Sekku* industry had made positive progress in the region. *Sekku* has become an obsolete tool, by the end of the twentieth century and a thing of the past with the advancement of technology. No research has yet been done on the historical perspective of the socio-economic and cultural background associated with the *Sekku* industry in the Southern Province during the colonial period. This study fills in these gaps by answering the research problem 'How did the *Sekku* industry affect the social, economic, and cultural conditions of the 19th and 20th centuries in the two districts of Galle and Matara. Primary and secondary literature sources were utilized for this research. Some of those primary sources are deposited in the National Archives of Colombo. Some research articles and books have been used as secondary sources. Additionally, field study was conducted in Ahangama, Goviyapana, Benthara, Galwadugoda, Weligama, and Matara areas. In-depth interviews were conducted with the support of knowledge-rich individuals. This is a qualitative research. This research revealed how *Sekku* owners increased their social status by becoming wealthy and gaining colonial positions. The *Sekku* industry was also able to boost the region's economy by creating new jobs. The study also revealed how the *Sekku* industry has contributed to the growth of the road system in the Southern Province. Cultural identity was also created in parallel with the *sekku* industry. *Sekku* was not just a tool but had a decisive impact on the economic, social, and cultural conditions of the Southern Province at that time.

Keywords: Sekku (Chekku), Oil extracting, Colonial period, Southern Province, Coconut cultivation

1. හැඳින්වීම හා සාහිත්‍යය විමර්ශනය

සෙක්කුව ලෙස හැඳින්වෙන්නේ තෙල් නිස්සාරණය සඳහා භාවිත සාම්ප්‍රදායික යන්ත්‍රයකි. ප්‍රධාන වශයෙන් ම අතීත ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු පළාතේ මෙය කැපී පෙනුණ පැතිකඩක් වූ අතර තාක්ෂණයේ දියුණුවත් සමග එය ක්‍රමයෙන් සමාජයෙන් වියැකී ගිය උපකරණයක් බවට පත් විය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සෙක්කු කර්මාන්තය පිළිබඳ ප්‍රාමාණික ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණ සිදු වූ බවක් පෙනෙන්නට නැත. පවතින ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණ අතරින් පීරිස් (2009) මූලික වශයෙන් අවධානය යොමු කර ඇත්තේ සෙක්කුවේ පවතින තාක්ෂණික පැතිකඩ පිළිබඳ විග්‍රහ කිරීමට යි. ශ්‍රී ලාංකේය අවකාශය පිළිබඳ නොවූව ද දකුණු ඉන්දියාවේ සෙක්කු කර්මාන්තය පිළිබඳ අවසානයේ (1990, 1993) අවධානය යොමු ව තිබේ. මේ අනුව පර්යේෂකයන් කිහිපදෙනෙක් සුළු වශයෙන් සෙක්කු කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කර තිබුණ ද ශ්‍රී ලංකාවේ සෙක්කු කර්මාන්තය හා බැඳුණු සමාජ, ආර්ථික හා සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ කරන ලද පර්යේෂණ දක්නට නො ලැබේ.

2. පර්යේෂණ අරමුණ, පර්යේෂණ ගැටලුව සහ උපන්‍යාසය

මෙම පර්යේෂණයේ මූලික ම අරමුණ වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු පළාතේ පැවති ප්‍රධාන මෙවලමක් වූ සෙක්කුවත් ඒ හා සබැඳි සමාජ ආර්ථික හා සංස්කෘතික පසුබිමත් අධ්‍යයනය කිරීම යි.

19 හා 20 වැනි ශතකයන්හි ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක දෙකෙහි සමාජ, ආර්ථික හා සංස්කෘතික තත්ත්වයන් කෙරෙහි සෙක්කු කර්මාන්තය බලපෑවේ කෙසේද? යන ගැටලුව මෙම අධ්‍යයනය මගින් පරීක්ෂාවට ලක් කෙරෙයි. පූර්වෝක්ත ශතාබ්දයන්හි ගාල්ල හා මාතර දිස්ත්‍රික්කද්වයෙහි මුහුදුබඩ ප්‍රදේශවල ක්‍රියාත්මක වූ සෙක්කු තෙල් කර්මාන්තයෙහි හුදු නිෂ්පාදන කාර්යයකට වඩා වැඩි යමක් පැවතුණි. සෙක්කු කර්මාන්තයෙන් තත් අවධියෙහි එම ප්‍රදේශයන්හි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික ප්‍රවාහයන්හි පූර්වාංගම පාර්ශ්වයක් නියෝජිත බව මෙම පර්යේෂණයේ උපන්‍යාසය යි.

3. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය උපයෝගී කර ගනු ලැබීය. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයන්ගෙන් කිහිපයක් කොළඹ ජාතික ලේඛනාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ තැන්පත් කර ඇති සමකාලීන ලේඛන යි. “Coconut Oil and Copra, purchase of, for H.M.S. Governer”, “Memorandum on The Proposed Coconut Research Scheme”, “A View of the Agricultural, Commercial, and Financial Interests of Ceylon” වැනි ලේඛන ඒවා අතර වේ. විදෙස් වාර්තාකරුවන්ගේ ලේඛන ද මෙම ප්‍රස්තුතාධ්‍යයනයට උපයුක්ත ය. විවිධ විද්‍යාර්ථීන් විසින් රචනා කරන ලද ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ, පර්යේෂණ පත්‍රිකා ආදිය ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන් භාවිතයට ගැනුණි. ලිඛිත මූලාශ්‍රයන්ට අමතරව ගාල්ල හා මාතර දිස්ත්‍රික්කවල අහංගම, ගොවියාපාන, බෙන්තර, ගල්වඩුගොඩ, වැලිගම සහ මාතර නගරය මූලික කර ගෙන සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වනු ලැබීය. සම්මුඛ සාකච්ඡා තනි තනි පුද්ගලයින් සමග කෙරුණු ගැඹුරු සාකච්ඡා විය. පුද්ගලයන් 23 දෙනෙකු සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වනු ලැබීය. එසේ ම ක්‍ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයේ දී භාවිත නිරීක්ෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ ද දත්ත

සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් (ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)

සම්පාදනය කර ගැනීමට හැකි විය. මෙය ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය පදනම් කර ගත් ඓතිහාසික දත්ත විශ්ලේෂණයකි.

4. ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

4.1. සෙක්කුවේ ඓතිහාසික පසුබිම

ආහාර සැකසීමේ දී මේද හා තෙල් වර්ග භාවිත කිරීමට ආසියානුවන් හුරුපුරුදු වී තිබුණේ අදින් වසර හාර දහසකටත් පූර්වයේ සිට ය. හරප්පා ශිෂ්ටාචාරයට අයත් පුරාවිද්‍යාත්මක කැණීම්වලින් එය තහවුරු කෙරෙන සාධක සොයා ගෙන ඇත. අබ ඇට සහ පොල් වැනි ඔලිනීය ද්‍රව්‍ය ගණනාවක් තෙල් ප්‍රභවයන් ලෙස හරප්පා වැසියන් එකල භාවිත කළ බවට සාක්ෂි ලැබුණ ද ඒවා නිෂ්පාදනය කර ගත් ආකාරය පිළිබඳ පැහැදිලි තොරතුරු අනාවරණය නො වේ (Achaya, 1993). තෙල් නිෂ්පාදනය පිණිස භාවිත යන්ත්‍රයක් පිළිබඳ සඳහනක් සංස්කෘත සාහිත්‍ය තුළ දක්නට ලැබෙන්නේ එකී යන්ත්‍රය පිළිබඳ දිගු විස්තරයක් දක්නට නො ලැබේ (Monier-Williams, 1899). ක්‍රි.පූ. 1500 පමණ වන විට එළවළු තෙල් ලබා ගැනීම සඳහා වංගෙඩිය සහ මෝල්ගහ මෙන් ම ඇඹරුම්ගල ද භාවිතයට පැමිණ තිබුණි (Achaya, 1990). පසුකාලීන වාග් විද්‍යාත්මක සාක්ෂිවලට අනුව තෙල් හා උක් පැණි නිෂ්පාදනය සඳහා පීඩනය දී ඇත්තේ සතුන් විසින් බල ගැන්වුණ යන්ත්‍රකින් යැයි කේ.ටී. අවායා සඳහන් කරයි (Achaya, 1993). ඝානි, කොල්හු සහ වෙක්කු යන වචන ඒ සඳහා භාවිත විය. ඉන්දියාවේ පමණක් නොව මියන්මාරය සහ ඇෆ්ගනිස්ථානය යන රටවල ද එකී තාක්ෂණික ක්‍රමෝපාය තෙල් නිස්සාරණය සඳහා භාවිත ව තිබුණි (Achaya, 1993). ඉන්දියාවට ආසන්න පිහිටීමත් දකුණු ඉන්දියාව සමග දුරාතීතයේ පටන් පවත්වා ගෙන ආ සමීප සබඳතාවත් හේතුවෙන් ඉන්දීය තෙල් නිස්සාරණ සම්ප්‍රදාය ශ්‍රී ලංකාවට ද ලැබෙන්නට ඇතැයි උපකල්පනය කළ හැකි ය.

ශතවර්ෂ ගණනාවකට පූර්වයෙහි සිට ම ශ්‍රී ලංකාවේ තෙල් නිස්සාරණයට සහ උක් යුෂ ලබා ගැනීමට භාවිත වූ යම් යන්ත්‍රයක් පිළිබඳ සාධක පුරාතන සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයන්ගෙන් අනාවරණය වේ. උක් දඬු තළා යුෂ ලබාගැනීමට භාවිත කරන ලද යන්ත්‍රයක් පිළිබඳ මහාවංසයේ කරුණු අන්තර්ගත ය (උගනු පුරණ සහිතො මහාවංසො, පරි. 34, ගා. 4-5). දහතුන්වන ශතවර්ෂයේ දී පමණ රචිත විශුද්ධිමාර්ග සන්නය, තෙල් සිඳීමට භාවිත යන්ත්‍රයක් සහ සීනි නිෂ්පාදනයට භාවිත යන්ත්‍රයක් පිළිබඳ කරුණු ඉදිරිපත් කරයි (විශුද්ධි මාර්ග සන්නය, 923). තත් මූලාශ්‍රය සඳහන් කරන යන්ත්‍රය සෙක්කුව ම යැයි කිව නොහැකි වුව ද ඒවායින් හැඟවෙන්නේ සෙක්කුව වැනි යම් යාන්ත්‍රික නිර්මාණ විය යුතු ය.

4.2. ගාල්ල හා මාතර දිස්ත්‍රික්කය ආශ්‍රිත සෙක්කු කර්මාන්තයෙහි පසුබිම

ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කෘතිය සහ පොල් (Cocos Nucifera Linn) අතර ඇත්තේ සුවිශේෂ බැඳියාවකි. ශ්‍රී ලාංකේය ඓතිහාසික සම්ප්‍රදාය තුළ අනාදිමත් කාලයක සිට පොල් ගස සම්බන්ධ තොරතුරු වාර්තාගත ය (සිරිවීර, 2001: 229-231). ශ්‍රී ලාංකේය ජනතාවට පොල්ගස විවිධාකාරයෙන් ප්‍රතිලාභ ලබා දෙයි. "කප්පරුක" ලෙස එය හඳුන්වනු ලබන්නේ එහි බහු භාවිතය හේතුවෙනි. පොල්ගසේ සෑම කොටසක් ම ශ්‍රී ලාංකීකයන්ට අතිශය ප්‍රයෝජනවත් වූ බව බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ වාර්තාවලින් පෙනී යයි. (Twentieth Century Impressions of Ceylon, 1907: 251) පොල්තෙල් යනු එහි එක් ප්‍රතිලාභයක් පමණි. පුද්ගලයෙකුගේ දෛනික කැලරි අවශ්‍යතාවෙන් සියයට 20ක් පමණ පොල්තෙල්වලට සැපයිය හැකි ය. ආහාර රසවත්

කිරීමටත් නිස ගැල්වීමටත් ආගමික කටයුතුවල දී පහත් දැල්වීමටත් බහුල ව පොල්තෙල් යොදා ගැනුණි. පොල්තෙල්වලට රෝම කුප ඔස්සේ සම විනිවිද ගමන් කිරීමේ සුවිශේෂ හැකියාවක් ඇතැයි පිළිගන්නා පාරම්පරික වෛද්‍යවරු දේශීය බෙහෙත් නිෂ්පාදනයේ දී පොල්තෙල් මිශ්‍ර කරති. කඩියන් කුහුඹුවන්, මී මැස්සන් සහ මදුරුවන් වැනි සතුන් දෂ්ට කළ අවස්ථාවල දී පොල්තෙල් ආලේප කරන්නේ එහි විෂ නසන ගුණයක් ඇතැයි විශ්වාස කරන බැවිනි. කොස්, දෙල් වැනි ගෙඩි වර්ගවල කොහොල්ලෑ යමක තැවරුණු විට ඒවා ඉවත් කිරීමට ද පොල්තෙල් යොදා ගැනේ. පොහොය දිනවල විහාරස්ථානයන්හි පහත් දැල්වීම සඳහා පොල්තෙල් සම්මාදම් කිරීම මෑතක් වනතුරු ම ගම්වල දක්නට ලැබුණ සිරිතකි (නිරංජන්, 2015). හින්දු ආගමිකස්ථානවල ද පහත් දැල්වීමට බහුල ව යොදා ගැනෙන්නේ පොල්තෙල් ය. රාත්‍රි කාලයේ දී නිවෙස් ඇතුළත ආලෝකවත් කිරීමට පොල්තෙල්වලින් දැල්වූ පහත් ද භාවිත විය (සම්මුඛ සාකච්ඡා, ගොවියාපාන, 2021.01.23). මේ කරුණුවලින් පෙනී යන්නේ ශ්‍රී ලාංකේය ජන ජීවිතය පොල්තෙල් සමග ඉතා සම්ප ව පැවැති බව යි. ආහාර සකසා ගැනීම පිණිස පොල් භාවිත කිරීම පිළිබඳ සාධක අනුරාධපුර යුගය දක්වා ම විහිද පවති. රජරට ශිෂ්ටාචාරය නිරිත දිගට විතැන් වීමත් සමඟ පොල් පරිභෝජනය ඉහළ යන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි ය. දකුණු පළාතේ වෙරළාසන්න ප්‍රදේශවල ඉතා සරුසාර ව පොල් වගා කළ හැකි විය (පිලිකියස්, 2009: 215). ඒ සඳහා දේශගුණික සාධක බෙහෙවින් ම බලපා තිබේ. තෙතමනය සහිත සහ දියළු පස් හා වැලි මිශ්‍ර ලෝම පස මෙම කලාපයේ බහුලව දක්නට ලැබේ. මුහුදු ආශ්‍රිත ව පිහිටීම හේතුවෙන් ප්‍රදේශයේ ඇති ලුණු මිශ්‍ර පස පොල් වගාවට වඩාත් උචිත ය. නිවර්තන කලාපීය බෝගයක් වන පොල් ගස හොඳින් වර්ධනය වීමට ඉහළ උෂ්ණත්වයක් මෙන් ම අධික තෙතමනය ද අවශ්‍ය වේ. අඟල් 60ක පමණ වාර්ෂික වර්ෂාපතනයක් පොල් වගාව සඳහා අවශ්‍ය වන අතර අඟල් 80ක පමණ වාර්ෂික වර්ෂාපතනයක් ලැබෙන්නේ නම් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගත හැකි ය. මෙකී දේශගුණය සහ භූ භෞතික සාධක දකුණු වෙරළ තීරයේ දක්නට ලැබීම නිසා තත් කලාපය තුළ පොල් වගාව ශීඝ්‍රයෙන් ව්‍යාප්ත ව තිබේ. එම තත්වය මත ජාතික පොල් නිෂ්පාදනයට 12%ක දායකත්වයක් සපයනු ලබන්නේ දකුණු පළාතෙනි. (Pathiraja and others, 2015: 4) කුඩා පොල් ත්‍රිකෝණය ලෙස දකුණු පළාත හැඳින්වීමෙන් ම පොල් නිෂ්පාදනයට මෙම භූගෝලීය කලාපයෙහි ඇති වැදගත්කම ප්‍රතික කෙරෙයි.

ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ බෙන්තොට, අම්බලන්ගොඩ සහ මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ වැලිගම, තල්අරඹ සහ කඹුරුගමුව ආදී ප්‍රදේශ වැඩි වශයෙන් පොල් වගාවට නැඹුරු ව තිබුණි. පෘතුගීසි තෝම්බුවලට අනුව පොල්වත්ත සහ තල් අරඹ යන ප්‍රදේශවලින් ලැබුණු පොල්වල ආදායමෙන් වැලිගම විහාරය නඩත්තුවටත් එහි දියුණුවටත් කටයුතු කර තිබේ. ඉතිහාසගත කරුණු සලකා බලන විට ලන්දේසි පාලන සමයේ දී පොල් වගාවට විශේෂ ස්ථානයක් හිමි ව පැවතුණි. ආර්ථික වාසි පිළිබඳ වැඩි නැඹුරුවක් දැක්වූ ලන්දේසිහු පොල් වගාව කෙරෙහි ද උනන්දු වූහ. එම පාලන සමයේ දී පොල් අරක්කු නිෂ්පාදනය සහ තෙල් නිෂ්පාදනය බහුල ව සිදු කෙරුණි. ලන්දේසි පාලන සමය අවසන් වන විට ඔවුන්ගේ පාලන ප්‍රදේශවල අක්කර 142,000ක පමණ පොල් වගා කර තිබුණි (අමරසේන, 1979: 84). පෘතුගීසි සහ ලන්දේසි යුගවල දී දකුණු වෙරළ තීරයේ පොල් වගාව සිදු වූව ද මහා පරිමාණ වාණිජ බෝගයක් වශයෙන් එය වගා කිරීම ඇරඹුණේ බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමයේ දී ය. මූලාශ්‍රය මගින් පෙන්නුම් කරන්නේ බ්‍රිතාන්‍යයන් ලන්දේසිගෙන් බලය අත්පත් කර ගන්නා විට, හලාවත සිට මාතර දක්වා සමස්ත වෙරළබඩ තැනිතලාවේ අඛණ්ඩ පොල් වගාවක් තිබූ බව යි. එම භූමිය තුළ ගස් මිලියනයක් පමණ වූ බවට ඇස්තමේන්තු කර ඇත (Salgado, 45). 1797 දී පොල් ගස්වලින් බදු අය කිරීමට එරෙහි ව පහත රට ප්‍රදේශවලින් පැමිණි විරෝධතාව එකල බ්‍රිතාන්‍ය වෙළෙඳ සමාගමට ප්‍රබල අභියෝගයක් විය. එම කැරැල්ලේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පොල්

සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක්
(ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)

ගස්වලින් බදු අය කිරීම වෙනුවට පොල් ගස ආශ්‍රිත නිෂ්පාදනවලින් බදු අය කිරීම ආරම්භ විය. කෝල්බ්‍රෑන් කැමරන් ප්‍රතිසංස්කරණ ඔප්පේ බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුව වාණිජ වැවිලි බෝග වගාව කෙරෙහි ස්වකීය අවධානය දැක්වීය. බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ ආධිපත්‍යය යටතේ පැවැති තේ සහ කෝපි වගාව වෙත පහසුවෙන් එක් වීමට දේශීය ධනවතුන්ට හැකියාවක් නො වී ය. එබැවින් අඩු වියදමකින් පහසුවෙන් කළ හැකි පොල් වගාව වෙත වැඩි වශයෙන් යොමු වූවෝ ස්වදේශීය ධනවත්තු ය (Twenieth Century Impressions of Ceylon, 1907: 251; කරුණාන්ද 1999: 128). 1922 පමණ වන විට දිවයිනෙහි පොල් වගා කළ භූමි ප්‍රමාණය අක්කර මිලියනයක් පමණ වූ බව බ්‍රිතාන්‍ය වාර්තාවල දැක්වේ (Richards, 1924). දකුණු පළාතේ මහා පරිමාණ පොල් වැවිලිකරුවන්ගේ පසුබිම සලකා බලන විට ගාල්ල, ප්‍රධාන වරායක් වශයෙන් පැවති තත්ත්වය අහෝසි වීමත් සමඟ ඒ හා සම්බන්ධ ව සේවා සැපයූ කොටස් පොල් වගාව සඳහා වැඩි වශයෙන් යොමු වී ඇති බව හඳුනාගත හැකි ය. ගාල්ල මාතර දිස්ත්‍රික්කවල ප්‍රචලිත ව පැවති පොල් වගාව පිළිබඳ විස්තර ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි වාර්තා රාශියක ම අන්තර්ගත ය (Bertolacci, 1817: 147-154; Gilles, 1948: 8-10). පොල්, එකල දේශීය මෙන් ම විදේශීය වශයෙන් ද වාණිජ වටිනාකමක් හිමි කර ගෙන තිබීම දේශීයයන් පොල් වගාව කෙරෙහි නාභිගත වීමට ප්‍රධාන හේතුවක් වන්නට ඇත. මේ ආකාරයට පොල් වගාව සඳහා යොමු වූ ධනපතිහු තම පොල් ඉඩම්වලින් ලැබෙන ඵලදාවෙන් ස්වකීය ගෙවත්ත තුළ දී ම තෙල් නිස්සාරණය කොට වැඩි ආදායමක් ලබා ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන් කටයුතු කළහ.

ගෙවතු වගාවක් වශයෙන් පොල් වගා කිරීමට සාමාන්‍ය ගැමියෝ ද සුළු වශයෙන් යොමු වූහ (සම්මුඛ සාකච්ඡා, ගොවියාපාන, 2021.01.23). එසේ වුව ද ප්‍රදේශයේ මහා පරිමාණ පොල් වතු වල අයිතිය පැවතියේ ප්‍රධාන පවුල් කිහිපයකට හා සමාගම් කිහිපයකට පමණි. පොල් වගාවෙන් තුනෙන් දෙකක් පමණ අයත් වූයේ අක්කර 25ක් හෝ ඊට කුඩා ඉඩම් කට්ටි වර්ගයට යි. දක්ෂිණ ලංකාවේ වෙරළබඩ තීරයේ පොල් වගාවෙන් 35%ක් පමණ නියෝජනය කර තිබෙන්නේ අක්කර පහක් හෝ ඊට අඩු සුළු වගා භූමි ය (අමරසේන, 1979: 85). පසු ව පාරම්පරික උරුමය අනුව ඉඩම්වල ස්වාමීත්වය බෙදී යෑමත් සමඟ පොල් ඉඩම් ශීඝ්‍රයෙන් කුඩා වන්නට විය.

බ්‍රිතාන්‍ය යුගය ආරම්භ වන විට ද පොල්තෙල් ප්‍රධාන විදේශ අපනයන ද්‍රව්‍යක් විය. ලංකාවේ පොල්තෙල් නිෂ්පාදනය පිළිබඳ ප්‍රසාදයට පත් එඩ්වඩ් බාන්ස් ආණ්ඩුකාරවරයා තෙල් නිෂ්පාදනය වේගවත් කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළේය. ඒ අනුව 1831 නොවැම්බර් 18වැනිදා තෙල්මෝලක් ස්ථාපනය කිරීම සඳහා ගාල්ලේ යුරෝපීය වෙළෙඳ සමාගමකට අනුග්‍රහ දැක්වූ අතර ඒ පිළිබඳ ගැසට් නිවේදනය එම වසරේ දෙසැම්බර් 3වැනි දින නිකුත් විය. එම ගැසට් නිවේදනයට අනුව 1832 දී 'ඇක්ලන්ඩ් සහ බොයිඩ් සමාගම' වාණිජ බලයෙන් ක්‍රියා කරන තෙල්මෝලක් ප්‍රථම වරට ගාල්ලේ පිහිටු විය (කරුණාන්ද, 1999: 128). එකී තෙල්මෝල අපේක්ෂිත තරම් ජනප්‍රිය නොවූයෙන් තවදුරටත් සෙක්කු කර්මාන්තය ම ව්‍යාප්ත විය.

1840 පමණ වෙද්දී පොල් වගාවේ ශීඝ්‍ර ව්‍යාප්තියක් සිදු වූ අතර ඒ සඳහා යොදා ගැනුණු භූමිවලින් විශාල ප්‍රදේශයක් තිබුණේ කොළඹ සිට මාතර දක්වා දිවෙන වෙරළ තීරයේ ය. බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ මැදිහත්වීම මත පොල් ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන විශාල ප්‍රමාණයෙන් ලෝක වෙළෙඳපොළ සඳහා නිකුත් කිරීමට හැකි විය. එසේ ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි පාලන සමයේ දී පොල් වගාව දේශීය ව්‍යවසායකයන් අතර වේගයෙන් ජනප්‍රිය වීමට සමගාමී ව සෙක්කු කර්මාන්තය ද දකුණු මුහුදු තීරය අවට ද ව්‍යාප්ත විය.

නෙලන ලද පොල් අස්වනු (Cave 1908: 222)

4.3. සෙක්කුව හා එහි තාක්ෂණික පැතිකඩ

සිංහලයෙහි භාවිත 'සෙක්කු' යන්න ද්‍රාවිඩ 'වෙක්කු' යන්නෙන් බිඳී ආවකි. (Clough's Sinhala English Dictionary, 1982: 705) තෙල් සිඳීම සඳහා භාවිත සාම්ප්‍රදායික යන්ත්‍රයක් එනම් හැඳින්වුණි. දකුණු පළාතේ දී සෙක්කුව ප්‍රධාන වශයෙන් යොදා ගැනුණේ පොල්තෙල් සිඳි ගැනීමට ය. එයට අමතර වශයෙන් මී, තල සහ කොහොඹ වැනි ඇට වර්ගවලින් තෙල් නිපදවීමට ද සෙක්කුව භාවිත විය.

සෙක්කුව අංග කිහිපයක් එක් ව සකස් වූවකි. සෙක්කුවේ බඳ කොටස කළුගලින් නිමැවී තිබුණි. ඇතැම් අවස්ථාවක කොස්, බුරුත වැනි තද අරටු සහිත ගස්වල කඳන්වලින් නිර්මිත ලී වංගෙඩි ද භාවිත කර ඇතත් එය එතරම් ජනප්‍රිය නො වී ය (Cave, 1908: 222). යොදා ගන්නා අමුද්‍රව්‍යයන්ගෙන් උපරිම තෙල් ප්‍රමාණයක් ලබා ගැනීමට නොහැකිවීමත්, ප්‍රදේශයේ දේශගුණික තත්ත්වය මත ඉතා ඉක්මනින් දිරාපත් වීමත් නිසා දැව වංගෙඩි වෙත වැඩි අවධානයක් යොමු නො වුණි. සෙක්කුව සඳහා භාවිත ගෛලමය වංගෙඩිය අඩි තුනක් හෝ

හතරක් පමණ පොළව අභ්‍යන්තරයේ සිටවනු ලැබේ. එය ක්‍රියාත්මක වන අවස්ථාවන්හි වංගෙඩිය බුරුල් වීම වැළැක්වීම සඳහා ගල් හා පස් දමා හොඳින් තද කර තිබේ.

පොළොවෙහි මතුපිට තිබෙන ප්‍රමාණය සකස් කර තිබෙන්නේ හරකෙකුගේ උසට සමාන්තර ව ය. කුඩා මුට්ටියක ඇතුල් පැත්තට සමාන වන ආකාරයට වංගෙඩියෙහි අභ්‍යන්තර කොටස ඉතා මට්ටම්වූ අන්දමින් නිමවා ඇත. සෙක්කුවේ ප්‍රමාණය අනුව එම කොටසෙහි ප්‍රමාණය මෙන් ම එක් වරකට සිඳිය හැකි තෙල් ප්‍රමාණය ද වෙනස් වේ. සාමාන්‍ය ප්‍රමාණයෙහි සෙක්කුවකින් වරකට පොල්ගෙඩි 100කින් පමණ තෙල් නිස්සාරණය කළ හැකි විය. පොල් ගෙඩි 200ක පමණ එකවර තෙල් සිඳිය හැකි විශාල සෙක්කු ගල් ද පැවතුණි. සෙක්කු ගල අභ්‍යන්තරය කොටස් දෙකකින් සමන්විත ය. එහි උඩ කොටස මෝල් ගස කරකවීමට පහසුවන පරිදි විශාලවත් යට කොටස ගලාගෙන යන තෙල් ප්‍රමාණය පිටතට ලබා ගැනීම සඳහා විවෘත සිදුරක් සහිත ව ද නිපදවා තිබේ. වංගෙඩියේ අභ්‍යන්තරයෙන් සෑදූ සිදුර දිගේ ගලාගෙන එන තෙල් එකතු කර ගැනීම සඳහා භාජනයක් තැබිය හැකි වන පරිදි වන අඩක් පමණ සෑදූ සිදුරක් ද තෙල් ගලාගෙන එන සිදුරට පහළින් දක්නට ලැබේ. එම සිදුර මත රඳවන ලෑල්ල මත භාජන තබා පිටතට ගලා ගෙන එන තෙල් එක් රැස් කර ගත හැකි ය. තෙල් සිඳීම සඳහා භාවිත කරන අමුද්‍රව්‍ය වංගෙඩියෙන් පිටතට යාම වැළැක්වීම සඳහා වංගෙඩියේ මුදුනින් යකඩ පට්ටමක් සවිකර තිබේ. සෙක්කුවෙන් තෙල් ලබා ගැනීම සඳහා වැදගත් වන විශේෂිත අංගයක් වූයේ මෝල් ගස යි. බොහෝ විට ඒ සඳහා යොදා ගෙන තිබෙන්නේ බුරුත ලියකි. වංගෙඩියට යොදන අමුද්‍රව්‍ය හොඳින් ඇඹිරීමට ශක්තිමත් මෝල් ගසක් අත්‍යවශ්‍ය වේ. සෙක්කු ගලේ ඇතුළත මෙන් ම මෝල් ගස ද සෘජුව තිබිය යුතු ය.

මෝල් ගස යතු ගෑමෙන් අනතුරුව මට සිලිටි වන සේ සකසා ගැනේ. එනිසා තත්ත්වයෙන් උසස් සෙක්කුවක් නිමවා ගැනීමේ දී ගල්වඩුවාගේ මෙන් ම ලී වඩුවාගේ ද දක්ෂතාව එකට එක් විය යුතු ය. මෝල් ගසේ උඩට විවෘත වන කොටසේ කෙළවර මොට වූ උලක ස්වරූපය ගනී. එහි මතුපිටට ලියෙන් සකස් කළ තොප්පියක් යෙදීමෙන් අපේක්ෂා කර ඇත්තේ මෝල් ගස ඔබ මොබ යාම වැළැක්වීම යි. එම ලී තොප්පියේ අනෙක් කෙළවර අඩි දෙකක් පමණ දිගට විහිදේ. එයට සවි කරන ලද වලනය කළ හැකි ලී පතු ජෝඩුවකි. තෙල් නිස්සාරණයේ දී වංගෙඩියේ ඇති අමුද්‍රව්‍ය අඩු වන විට මෝල් ගසේ සමබරතාවය රැකගැනීමට මෙන් ම තෙරපුම පාලනය කිරීමට ද ලී පතු ජෝඩුවෙන් විශාල දායකත්වයක් ලැබේ. ලී පතු ජෝඩුවට තවත් ලියක් සවි කර ඇති අතර එය සෙක්කුවේ තිරස් ලී දණ්ඩට සවි වේ. සෙක්කු දණ්ඩේ එක් පැත්තක්, ගල් වංගෙඩියේ පාමුල ප්‍රදේශයේ දී පොළවට මඳක් ඉහළින් සවි කරනු ලැබේ. නමුත්

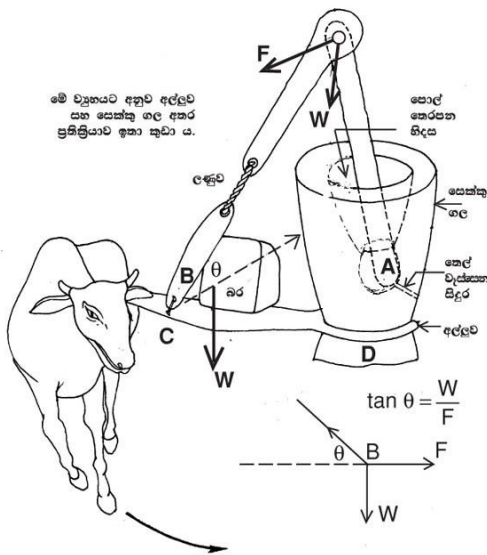

එම දණ්ඩ සෙක්කු ගලට සවි කරන්නේ නැත. එබැවින් එයට නිදැල්ලේ ක්‍රියාත්මක විය හැකිය.

සෙක්කු දණ්ඩට සවි වන ආකාරයට සකස් කළ වියගසක් ද සම්බන්ධ කරනු ලැබේ. විය ගසේ අනෙක් කෙළවර ගවයාගේ මොල්ලියට ඇදා තිබේ. ගවයාගේ නාසයට සම්බන්ධ කර ඇති තෝන් ලණුවෙන් විය ගහ පාලනය කෙරේ. සෙක්කුවට සම්බන්ධිත කුඩා කොටස් විවිධ පළාත් ජනවහර අනුව එකිනෙකට සාමාන‍්‍ය නොවන නම්වලින් හඳුන්වා තිබේ. මෝල්ගහ, තොප්පිය, ලණුවලල්ල, ලී කඳ, කම්බිකුර, පුන්තක්කු ගලවන පත්ත, සපත්තුව, පනාව සහ යකඩය ආදිය සෙක්කුවට සම්බන්ධ ප්‍රතිතාංග අතරින් කිහිපයකි.

සෙක්කුවේ ක්‍රියාවලිය සඳහා කිසිදු ආකාරයක ගොසිල ඉන්ධනයක් අවශ්‍ය නො වේ. ගොනකු හෝ ගොන් බානක ආධාරයෙන් සෙක්කුව ක්‍රියා කරවිය හැකිය. සෙක්කුවේ දැව දඬුවලට සහ එහි ඇති ඇතිල්ලෙන කොටස්වලට අවම බලය යෙදෙන පරිදි සෙක්කුව නිර්මාණය කිරීමට පැරැණියෝ සැලකිලිමත් වූහ. වංගෙඩිය මධ්‍යයේ පොල් තෙරපි තෙල් වැස්සෙන පරිදි ඒවා නිමවා ඇත. ඒරියා කන්දේ බර වැඩි වන විට කොප්පරා තදින් තෙරපි හොඳින් ඇඹරී උපරිම තෙල් ප්‍රමාණයක් ලබා ගත හැකිය. මෙසේ තෙරපිම නිසා වැස්සෙන තෙල් ගලේ පහළ ඇති සිදුර දිගේ ගොස් ආධාරකය මත තබා ඇති භාජනයට එකතු වේ. සෙක්කුවේ ව්‍යුහයට සාමාන්‍යයෙන් විශාල බලයක් යෙදුණ ද කඵගල හැරුණු විට එම ව්‍යුහය ම නිමවා ඇත්තේ මෘදු ආකාරයට ය. එම හේතුවෙන් යම් තැනෙක යම් බලයක සිදු වන කුඩා විස්ථාපනයක් නිසා ඇති වන බලපෑම සමස්ත ව්‍යුහය පුරා පැතිරීම වළක්වනු ලැබේ. එවැනි විස්ථාපනයක දී බලපෑමක් ගවයාට සම්ප්‍රේෂණය නොවීම අතිශය වැදගත් කරුණකි. සෙක්කු ගලේ පොල් තෙරපෙන අවස්ථාවක අදාළ තෙරපන දණ්ඩ හා ගල අතර යම් සිර විමක් සිදු වුව හොත්, ඒ සමඟ ම ඇති වන බලපෑම එක වර ම විශාල ලෙස ගවයාගේ කරට දැනීම ව්‍යුහයේ නම්‍යශීලීභාවය නිසා වැළැකී යයි. එසේ ම ගවයා බලය යොදන ආකාරයේ යම් වෙනසක් කළ හොත් එයට ව්‍යුහය එකවර ම ප්‍රතිචාර දක්වා ගවයාට අනිසි බලපෑමක් සිදු කරන්නේ ද නැත (පීරිස්, 2009). සාමාන්‍යයෙන් එක් වරකට කොප්පරාවලින් තෙල් ලබා ගැනීම සඳහා පැය හතරක් පමණ එය ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ය. නොකඩවා අධික බරක් රඳවා ගෙන සෙක්කුව වටා විශාල වාර ගණනක් ගමන් කිරීමට සිදු වීමෙන් ගවයාගේ බෙල්ලට දැනෙන වේදනාව අවම කිරීම සඳහා ලණුවලින් වියන ලද පටියක් ගවයාගේ බෙල්ලට බඳිනු ලැබේ.

සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් (ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)

කපිල පීරිස් විසින් පහත ඡායාරූපයෙන් උක්ත ක්‍රියාවලිය මැනවින් විග්‍රහ කරනු ලැබ තිබේ (පීරිස්, 2009).

සෙක්කුවේ තාක්ෂණික පැතිකඩ විස්තර කරමින් නූතන කාර්මික නවෝත්පාදකයන්ට තරග කළ නොහැකි ජයග්‍රාහී තත්ත්වයක සෙක්කුව පැවති බව කේවි (Cave) වාර්තා කරන්නේ විසි වැනි ශතාබ්දයේ ප්‍රථම දශකයේ දී ය (Cave, 1908: 222).

කොප්පරාවලින් මෙන් ම ගැමෙන් පසු වියළා ගත් පොල්වලින් ද සෙක්කුව ආධාරයෙන් තෙල් ලබා ගත හැකි ය. හොඳින් වියළා ගන්නා ලද කොප්පරා සිහින් තීරුවලට කපා ගැනීමෙන් අනතුරුව තෙල් සිඳීම සඳහා සෙක්කු ගලේ කුහරය තුළට දමනු ලැබිය. පොල් ගෙඩි 100ක පමණ කොප්පරා ප්‍රමාණයකින් තෙල් ගැලුම් දෙකක් පමණ ලබා ගත හැකි විය. සෙක්කු ගල තුළට මෝල් ගස බස්සවා එයට සම්බන්ධ වී ඇති ඒරියා කඳේ ගොනුන් ගැටගසනු ලැබේ. සෙක්කුවේ බඳින ලද ගවයා එය ක්‍රියාත්මක කරමින් එකම වෘත්තාකාර මගක ගමන් කරයි. එම හේතුවෙන් සෙක්කුව වටා වෘත්තාකාර ව සැදුණු කුඩා අගලක් ද දක්නට ලැබුණි. විචාර බුද්ධිය හිත අත්දැකීම් මද පුද්ගලයන් හැදින්වීමට අද ද 'සෙක්කු ගොනා වගේ' යන උපමාව බහුලව භාවිත වේ. ව.අයි.ස. ජේයපාලන් විසින් රචිත දමිළ කෘතියක් සාම්ප්‍රදායික විමල් පරිවර්තනය කරන්නේ 'සෙක්කු ගොනා' යන නමිනි. පරාක්‍රම නිරිඳුල්ල විසින් වසර 1976 දී රචනා කර නිර්මාණය කරන ලද 'සෙක්කුව' නාට්‍යය ද ඉහත අදහස ධ්වනිත කරනු පිණිස එකී නාමකරණයට ලක් කොට ඇති බව වැටහේ. ගොනුන් ගමන් කරන විට කොප්පරා හොඳින් ඇඹරී උපරිම තෙල් ප්‍රමාණයක් ලබා ගත හැකි ය. ඇතැම් අවස්ථාවල මෝල් ගසේ පන්දමක් ද ගැටගසා තිබේ. මෙකී යාන්ත්‍රික ක්‍රියාවලිය සිදු කර ගෙන යෑම සඳහා ගොනුන් ඉක්මණින් දක්කනු පිණිස සෙක්කුව පදවන්නෙක් ද අවශ්‍ය වේ. එම පදවන්නාට වාඩි විය හැකි පරිදි සෙක්කු දණ්ඩෙහි කෙළවර සවි කරන ලද සිරස් ලැලි කැබැල්ලකි. සෙක්කු දණ්ඩ මත තරමක විශාල කළුපල් ද පටවනු ලබන්නේ ගවයන්ට බර දැනෙනු පිණිස ය. සෙක්කු ගලෙහි දැවමය උපාංග රාශියක් ඇති බැවින් අවි වැසි දෙකෙන් විනාශ වීමට ඇති ඉඩ කඩ වැඩිය. එබැවින් සෙක්කු ගලට ඉහළින් වහළක් ගසා ආරක්ෂාව සපයා ගනු ලැබේ.

"ඔහු පාන්දර යාමේ සෙක්කුවෙහි දමන පොල් වඩිය හිඳ අවසාන කරන්නේ හවස් වරුවෙහි ය. සෙක්කුවෙහි යටි වනෙහි එකතුවන තෙලින් බින්දුවකුදු ඉතිරි නොකොට ඇදගත් පසු සෙක්කු කටෙහි ගල් බින්තිය වසාගත් පුනක්කු වියලෙයි. ඉන් පසු ඔහු පන්දම අල්ලන්නේ වියලුණු පුනක්කු පදමට කර කරනු පිණිසයි." (වික්‍රමසිංහ, 1963: 16)

උක්ත උපුටනය සෙක්කුවේ දෛනික කටයුතුවල අවසානය තේරුම් ගැනීම පිණිස වැදගත් වේ.

4.4. ආර්ථික, සමාජ හා සංස්කෘතික බලපෑම

ලන්දේසි ඉංග්‍රීසි පාලන සමයන්හි දී සෙක්කු කර්මාන්තය වෙත වැඩි වශයෙන් යොමු වූවෝ දේශීය නිලධාරී ප්‍රභූ පන්තිය යි. යටත්විජිත ආණ්ඩුව යටතේ මූලාදැනී, මුදලි, මුහන්දිරම් ආදී තනතුරු හිමි කර ගත් ඔවුන්ට දේශීය ජනතාව අවනත කර ගෙන එමගින් ස්වකීය කර්මාන්ත කටයුතු පවත්වා ගැනීමට හැකියාව ලැබුණි. එයට සමගාමී ව ඔවුන්ගේ සමාජ තත්ත්වය ද ඉහළ නැඟුණි. ඒ ඒ සෙක්කු කර්මාන්ත හිමියන් අතර ඥාතීත්වය ගොඩනැංවීමට අන්තර් විවාහ සබඳතා හේතුවී තිබේ. එම නිසා සෙක්කු කර්මාන්ත විශාල ප්‍රමාණයක් පැවතිය ද ඒවා බොහොමයක් එක ම ඥාති පවුල් කිහිපයකට අයිති විය. අහංගම ගොවියාපාන ප්‍රදේශයේ දී 20වැනි ශතකයේ මුල් භාගයේ දී සෙක්කු 6ක් පමණ ක්‍රියාත්මක වෙමින් පැවති බවට සාධක හමු වේ (කෙණ්ත්‍ර අධ්‍යයනය: ගොවියාපාන, 2020.01.23). කොග්ගල ප්‍රදේශය ආශ්‍රිත සිදුවීම් මූලධර්මය කර ගෙන රචිත ‘කරුවල ගෙදර’ නවකතාවක් වුව ද සෙක්කු කර්මාන්තය පිළිබඳ අවබෝධයක් ලැබීමට එහි අන්තර්ගත කරුණු ප්‍රයෝජනවත් ය.

“තිනන් (පුද්ගල නාමයකි) රූපියල් හැත්තෑ පහක් වියදම් කොට ගල් සෙක්කුවක් ගෙනැවිත් වත්ත පහළ තැනක සිටුවූයේ ය...ගමේ ආරච්චිට ද සෙක්කුවක් ඇත. මැද පන්තියේ තවත් කිහිප දෙනෙකුන්ට ද සෙක්කු ඇත. ඒ කවුරුත් කුලියට වැඩ කරන ගැමියන් ලවා පොල් හින්දුවකි.” (වික්‍රමසිංහ, 1963: 15)

සාමාන්‍ය ජනතාව මුහුණ දුන් අගහිඟතා ප්‍රයෝජනයට ගත් ඇතැම් ප්‍රභූ නිලධාරීහු උපක්‍රමශීලී ලෙස ගම්වැසියන් සතු කුඩා පොල් ඉඩම් ද තමන් වෙත පවරා ගැනීමට කටයුතු කළහ. ණය ලබාදීම, උකස් ගැනීම ආදී කටයුතු මගින් සෙක්කු කර්මාන්ත හිමියෝ වේගයෙන් විශාල ප්‍රමාණයේ පොල් ඉඩම් හිමියන් බවට පත් වූහ. එසේ ඉඩම් පවරාගත් ඇතැමෙක් තවදුරටත් ගම්වැසියන්ට ම ඒවායේ ජීවත්වීමට අවකාශ ලබා දුන්හ. එහෙත් එයින් පසු ව එම වැසියන්ට ස්වාධීනත්වය අහිමි වූ අතර ඉඩම් හිමියන්ගේ සෙක්කු කර්මාන්තවල අඩු මුදලට වැඩ කරන යටත් වැසියන් වීමට සිදු විය. එම පසුබිම මත පැරැණි වැඩිවසම් ලක්ෂණ සෙක්කු කර්මාන්තය මගින් ප්‍රකට ව පෙනුණි. සෙක්කු කර්මාන්ත හිමියෝ ආර්ථික අතින් ශක්තිමත් වීමත් සමග ධනවත් මධ්‍යම පාන්තිකයන් ලෙස වර්ධනය වූහ. සෙක්කු සහිත ගෙවල් එකල හඳුන්වා ඇත්තේ ‘සෙක්කු ගෙදර’ නමිනි. “සෙක්කු ගෙදර මංගලිකා දිග ගියෙන් නෑ, තවමත් මං හිනන්තේ උඹ එනකං බලා ඉන්නවා” රෝහණ බැද්දගේ සූරීන්ගේ පද රචනයෙන් හා සංගීතයෙන් ගැයෙන උක්ත ගීතය එම ඉතිහාසය සිහිපත් කරවයි. කුඩා කාලය ගාල්ලේ බෙන්තර ප්‍රදේශයේ ගත කොට තිබූ ජයකුමාර රංචාගොඩ මහතා අතීතකාමියකු ලෙසින් සෙක්කුව පිළිබඳ ඔහුගේ මතක දිගහැරියේ මෙලෙස යි.

“දකුණු පළාතේ පොල් ගස් වැඩිපුර තිබුණු වතු සහිත ගෙවල්වල සෙක්කුවක් තිබුණා. අපේ ගෙදරත්, ලොකු තාත්තලගෙ ගෙදරත් සෙක්කු තිබුණා. ඒක වැළලී ගිය සුන්දර අතීතයක්. ඒ කියන්නේ ගාලු දිස්ත්‍රික්කය පුරා මුහුදු බඩ ප්‍රදේශවල විශේෂයෙන්. අපි බෙන්තර. හැම ගමක ම සෙක්කු තුන හතරක් තිබුණා. ගාලු පාර දිගේ මාතරට වෙනකම් බස් එකේ යද්දී පාලුවට ගිය සෙක්කු ගල් ගණන් කරනව මම ඉස්සර. ඒ තරම් තියෙනවා. මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහත්තයගෙ වත්තෙන් තියෙනව එකක්.” (සම්මුඛ සාකච්ඡා, ඉඳුරුව, 2021.01.16)

ගාල්ල සහ මාතර අවට සෙක්කු කර්මාන්තයේ දී තෙල් නිපදවීමට බහුලව යොදා ගනු ලැබුවේ කොප්පරා ය. සෙක්කු හිමියෝ ගෙවතු වලින් ම පොල් සපයා ගත් අතර සුළු වශයෙන් පොල් වගා කළ ගැමියන්ගෙන් ද පොල් මිලට ගත්හ. 1894 පමණ වන විට පොල් ගෙඩියක මිල ශත තුනක් පමණ විය. ගැමියන්ගේ පොල් මිලදී ගැනීම සඳහා සෙක්කු හිමියන්

අතර තරගකාරීත්වයක් ද එකල නිර්මාණය වී තිබුණි. වැඩි මිලක් ගෙවන සෙක්කු හිමියන් වෙත තම ගෙවත්තේ පොල් විකිණීමට ගැමියන් යොමුවීම නිසා අනෙක් අය අහිබවා යෑමට වැඩි පොල් ප්‍රමාණයක් රැස් කර ගැනීම සඳහා වැඩි මුදලක් ගෙවීමට ඇතැමුන් යොමු ව තිබේ. එසේ මිලදී ගන්නා පොල් කරත්ත මගින් සෙක්කු කර්මාන්ත ස්ථානය වෙත ගෙනෙන ලදී. ගැමියන් ස්වකීය අවශ්‍යතාවන්ට ණය ලබා ගත්තේ සෙක්කු හිමියන්ගෙනි. එකී මුදල පියවීමට නොහැකි වූ අවස්ථාවල දී ඉතා සුළු මුදලකට තමාගේ පොල් සෙක්කු හිමියන්ට ලබා දීමට සිදු විය. එකතු කර ගනු ලබන පොල් ලෙලි ගසා සතියක් පමණ කුරුවල් වීමට ඉඩ හැරීමෙන් කොප්පරා සකස් කර ගෙන තිබේ. සෙක්කු කර්මාන්තය ආරම්භ වූ ලන්දේසි ඉංග්‍රීසි යුගවල දී ම කොප්පරා වටිනා වාණිජ භාණ්ඩයක් ලෙස සැලකුණි. 1960 දශකයේ දී ද කොප්පරා වැදගත් වාණිජ භාණ්ඩයක් වූ බවට පහත උද්ධෘතය සාක්ෂි දරයි.

“අපි අතිරේක වශයෙන් කොප්පරා වියලනවා. වේලන කාමරවල දුම් ගස්සනවා. මෙයින් කොටසක් අපි අපනයනය කරනවා. කොටසක් මාතර තෙල් මෝල් වලට යවනවා”
(යාකවිලෙෆ්, 1983: 312)

සෙක්කු කර්මාන්තයේ දී භාවිතයට ගන්නා කොප්පරා වර්ග කිහිපයකි. බරින් මෙන් ම ගුණාත්මක බවින් ද ඉහළ වර්ගය වන්නේ සුදු කොප්පරා ය. සම්පූර්ණයෙන් ම අවිරශ්මියෙන් පමණක් වේලන කොප්පරා එනමින් හැඳින්වේ. තවත් කොප්පරා වර්ගයක් වන වකු කොප්පරා ප්‍රභේද කිහිපයකින් ම යුක්ත ය. එක, දෙක, තුන සහ මිශ්‍ර යන ප්‍රභේද ඒවාට අයත් ය. වකු කොප්පරාවල සියට 68ක පමණ තෙල් අන්තර්ගත ය. දකුණු පළාතේ දී කොප්පරා ක්‍රම කිහිපයකට සකස් කර ගනු ලැබේ. එනම් අවිවේ දමා වියළීමෙන් සහ කෘත්‍රිම ආකාරයට වියළීමෙනි (පෝරනුවල ආධාරයෙන්). ලෙලි ඉවත් කර සතියක් පමණ තබන ලද පොල් බිඳ අවි රශ්මිය වදින ලෙස අතුරනයක දමා බිම තුනී කරනු ලැබේ. පසුව ඒවා මැස්සක දමා වේළීම සිදුකර තිබේ. අධි එක හමාරක් පමණ පොළොව හාරා එම වළට ගින්දර දමා මතුපිට සකසන ලද මැස්ස මත අතුරා පොල් වේළාගනු ලැබේ. ගින්දර දැමීම සඳහා බහුල වශයෙන් භාවිත කර තිබෙන්නේ පොල් කටු ය. පොල්කටු එකිනෙකට සම්බන්ධ වැලක් ලෙස සකසා ගිනි තැබීම සිදු කරයි. පසුදා නැවත පොල් අනෙක් පැත්ත හරවා ගින්දර දැමීමෙන් පසු ව පහසුවෙන් කොප්පරා, පොල් කටුවෙන් ඉවත් කළ හැකි වේ. එසේ කොප්පරා ගැලවීම සඳහා පුවක් ලියෙන් කළ පත්තක් ද ආධාර කර ගෙන තිබේ.

සෙක්කුව ක්‍රියාත්මක වීමේ දී සෙක්කු ගලේ සිදුර දිගේ ගලා ගෙන යන තෙල් පහළින් ඇති භාජනයට එකතු වූ පසුව පීප්පවල ගබඩා කොට හොඳින් වසා ආරක්ෂාකාරී ව තබා ඇත. දකුණු පළාතේ සෙක්කු හිමියන් විසින් නිෂ්පාදනය කරන ලද තෙල් ප්‍රධාන වශයෙන් ම රැගෙන ගියේ ගාලු වරායට යි. සාමාන්‍යයෙන් ගාලු වරායට ඔවුන් ගමන් කළේ මසකට එක් වරක් පමණ ය. ඒ ස්වකීය කරත්තවලිනි. සෙක්කු හිමියන්ට කරත්තයක් හෝ දෙකක් තිබීම සාමාන්‍ය දෙයක් විය. 1877-95 අවධියේ දී කොළඹ සිට මාතර දක්වා දුම්ඊරිය මාර්ගය ඉදි විය (කරුණාන්ද, 1999: 129). ඒ අනුව මාතර අවට තෙල් නිෂ්පාදකයන්ට දුම්ඊරිය භාවිත කරමින් ද තම නිෂ්පාදන ගාලු වරාය වෙත රැගෙන යෑමට අවකාශ උදා විය. එසේ රැගෙන ගිය තෙල් නැව් මගින් අපනයන කටයුතු කරන සමාගම්වලට ගාල්ලේ දී විකුණා තිබේ. ගාලුකොටුවේ තිබූ හේලි, ඊකොව් වැනි සමාගම් එකල තෙල් මිලදී ගත් ප්‍රධාන පෙළේ සමාගම් ය. තෙල් පමණක් නොව කොප්පරා කපාපු පොල් හා පොල් ගෙඩි ද එම සමාගම් මගින් අපනයනය කරන ලදී. කෙසේ වෙතත් ඉහත සඳහන් කළ සමාගම්වලට තෙල් විකිණීමෙන් විශාල ආදායමක් සෙක්කු හිමියන්ට ලැබුණි. එම හේතුව මත දේශීය වෙළෙඳපොළට සෙක්කු හිමියන් විසින් තෙල් නිකුත් කරනු ලැබුවේ ඉතා සුළු වශයෙනි. එකී

වෙළෙඳ සමාගම් ද නිෂ්පාදකයන්ගෙන් තෙල් ලබා ගැනීම සඳහා තරගකාරී ව කටයුතු කර ඇත. 1820 පමණ වන විට ගාලු වරායෙන් ලබා ගත් පොල්තෙල් කොරමැන්ඩල් වෙරළට අපනයනය කළ බව සඳහන් ය (අමරසේන, 1979: 85). 1820 දී සෘජුව ම පොල්තෙල් තොගයක් එංගලන්තයට යැවූ බව වාර්තාවල දැක්වේ (කරුණානන්ද, 1999: 128). විවිධ විදෙස් සමාගම් තරගකාරී ව දිවයිනේ තෙල් නිෂ්පාදන ලබා ගැනීමට කටයුතු කළ ආකාරය එම සමාගම් සහ බ්‍රිතාන්‍ය පරිපාලන නිලධාරීන් අතර හුවමාරු වූ ලේඛනවලින් තහවුරු වේ (Coconut Oil and Copra, purchase of, for H.M.S. Governer). ශ්‍රී ලංකාවේ කොප්පරා සඳහා ජර්මනියෙනුත් පොල්තෙල් සඳහා ඕලන්දයෙනුත් ඉහළ ඉල්ලුමක් පැවතුණි (Twenieth Century Impressions of Ceylon, 1907: 251; කරුණානන්ද, 1999: 130). සබන්, ඉටිපන්දම් සහ මාගරින් ආදිය නිපදවීම සඳහා යොදාගැනුණු බැවින් විදෙස් රටවල පොල් ඉල්ලුම ඉහළ යන්නට විය (Jayawardena, 2007: 144). පොල් ආශ්‍රිත නිෂ්පාදනයන්ට ඉහළ මිලක් ලැබීම නිසා තව තවත් ඒ ආශ්‍රිත ආයෝජනයන්ට දේශීය ව්‍යාවසායකයෝ නැඹුරු වූහ. 1915 වන විට එවැනි අපනයනයන්ගෙන් රුපියල් දස ලක්ෂ 42.9ක් ලැබී තිබේ (Wickramaratna, 1937: 428). 1960 පමණ වන විටත් ලෝක වෙළෙඳපොළ තෙල් නිර්පාදනයෙන් 30%ක් පමණ සපයමින් ප්‍රධාන තෙල් සපයන්නා වූයේ ශ්‍රී ලංකාව යි (යාකච්චෙල්, 1983: 306-307).

පසු කාලීන ව සෙක්කු හිමියෝ දේශීය වෙළෙඳපොළ සඳහා ද තරගකාරී ව තෙල් ලබාදීමට උත්සුක වූහ. සෙක්කු කර්මාන්ත හිමිකරුවෝ සෙක්කුවේ කටයුතුවලට දායකත්වය සපයන ගැමියන්ට ද තෙල් නිකුත් කළහ. ඒ සාමාන්‍ය වෙළෙඳපොළ මිලට වඩා අඩුවෙනි. කරත්තවල අසුරා විවිධ ප්‍රදේශවලට ගෙන ගොස් තෙල් අලෙවි කිරීමට ද සෙක්කු හිමියෝ හා ප්‍රදේශයේ වෙළෙන්දෝ යොමු වූහ. ඒ අනුව දකුණු පළාතේ සිට හැටන් සහ නාවලපිටිය වැනි දුර බැහැර ප්‍රදේශවලට ද තෙල් ප්‍රවාහනය කළ බව හෙළිදරව් වේ. දකුණු පළාතේ මාර්ග පහසුකම් ද සෙක්කු කර්මාන්තයට සමගාමී ව දියුණු වී තිබේ. සෙක්කු තෙල් කර්මාන්තයට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය හා නිෂ්පාදනය ප්‍රවාහනය කිරීමට කරත්තවලට ගමන් කළ හැකි මාර්ග ප්‍රදේශයේ ඉදිවුණි. සෙක්කු කර්මාන්තය පවත්වා ගෙන ගිය සැම නිවසකට ම පාහේ කරත්තයක් අයිති වූ බැවින් ඒවා ගමන් කළ හැකි මට්ටමේ මාර්ග ද ඉදි කරවා ගෙන තිබුණි. ඉන්ද්‍රාණි මුණසිංහට අනුව මාතර - අකුරැස්ස, මාතර - හක්මණ ආදී මාර්ග ඉදි වී තිබෙන්නේ පොල් වගාව හා සම්බන්ධ වෙමින් (මුණසිංහ, 2017: 50). එම මාර්ග පහසුකම් භාවිත කළ වෙනත් දේශීය වෙළෙන්දෝ සෙක්කු කර්මාන්ත සිදු කරන ස්ථානයට පැමිණ තෙල් මිල දී ගත්හ. 20වැනි ශතකයේ ප්‍රථම දශකයේ එවැනි වෙළෙඳුන්ගෙන් බහුතරය වූවෝ වැලිගම ආශ්‍රිත මුස්ලිම් වෙළෙන්දෝ ය (සම්මුඛ සාකච්ඡා, ගොවියාපාන, 2021.01.23). එසේ තෙල් ලබා ගන්නා ඇතැමෙක් වැඩි මුදලකට විදේශීය සමාගම්වලට යළි එම තෙල් විකුණූහ. ඒ අනුව සෙක්කු කර්මාන්තය හා බැඳුණු නව වාණිජ කණ්ඩායමක් ද ක්‍රමයෙන් ප්‍රදේශයේ වර්ධනය විය.

පොල්තෙල් නිෂ්පාදනය මගින් ලැබුණු අමතර වාණිජ නිෂ්පාදනයක් වූයේ පුන්තක්කු ය. තෙල් වැස්සී ගිය පසු ව සෙක්කු වංගෙඩිය තුළ ඉතිරි වන රොඩ්ඩි පුන්තක්කු ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. එය ද වෙළෙඳපොළ තුළ ඉහළ ඉල්ලුමක් ඇති වාණිජ ද්‍රව්‍යයක් විය (Twenieth Century Impressions of Ceylon, 1907: 251). සෙක්කුවේ ප්‍රධාන ශ්‍රමය සපයන්නන් වන ගවයන්ට ද පුන්තක්කුවලින් ආහාර සැපයිය හැකි විය. උෟරන්, කුකුළන් සහ ගවයන් සඳහා පුන්තක්කු ඉතා යෝග්‍ය ආහාරයකි. එබැවින් සත්ව ගොවිපළ හිමිකරුවෝ පුන්තක්කු මිල දී ගැනීමට ඉදිරිපත් වූහ. බෙල්ජියම, ප්‍රංශය සහ ජර්මනිය වැනි විදේශ රටවල් ද සත්ව ආහාරයක් ලෙස පුන්තක්කු ලබා ගැනීමට කටයුතු කළහ. 1907 පමණ වන විට

සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් (ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)

පුත්තකකු අපනයනයෙන් ලත් ආදායම වාර්තා කර ඇත්තේ පහත පරිදිය. ඒ අනුව බෙල්ජියමෙන් රු. 388,866, ප්‍රංශයෙන් රු. 16,000 සහ ජර්මනියෙන් රු. 632,953ක මුදලක් පුත්තකකු අපනයනයෙන් ලැබී තිබේ (Twenieth Century Impressions of Ceylon, 1907: 254).

පොල්ගස ආශ්‍රිත කිෂ්පාදනයන්ගෙන් බ්‍රිතාන්‍යයන් අය කළ බදු රාජ්‍ය ආදායම් ශක්තිමත් කර තිබේ. 1827 - 29 දක්වා ගත වූ දෙ වර්ෂයක කාලය තුළ පොල් ගස ආශ්‍රිත නිෂ්පාදනවලින් අය කළ බදු පහත පරිදි ය. පොල්තෙල් බදු ආදායම පවුම් 413, කොප්පරා බදු ආදායම පවුම් 1539 පොල් ගෙඩිවලින් ලැබුණු බදු ආදායම පවුම් 1551 (අමරසේන, 1979: 45) කෝල්බෘක් වාර්තාවේ දැක්වෙන ඉහත තොරතුරුවලට අනුව සෙක්කු හිමියන්ට ද විශාල මුදලක් බදු ලෙස ගෙවීමට සිදු වන්නට ඇත. “කුඹල් සකින් ද තෙල් සිඳින සෙක්කුවලින්ද බදු අය කරනු ලැබීය.” (වික්‍රමසිංහ, 1947: 19) බදු ගෙවීමට සිදු වුව ද තම කර්මාන්ත සහ වාණිජ භාණ්ඩ කළමනාකරණය කර ගැනීමෙන් ප්‍රාමාණික ආදායමක් ලබා ගැනීමට සෙක්කු හිමියන්ට අවකාශ සැලසී තිබුණි. 1922 පමණ වන විට පොල් ආශ්‍රිත නිෂ්පාදනයන්ට අතිරේක බදු පනවමින් වාර්ෂිකව රුපියල් අනුදහසක ආදායමක් උපයා ගැනීමට ඉංග්‍රීසීන් විසින් ක්‍රියා කරනු ලැබ තිබේ (Memorandum on The Proposed Coconut Research Scheme, 1924). සෙක්කු පොල්තෙල් සඳහා විශාල ඉල්ලුමක් ලැබීමත් සමග එය ලාභදායී කර්මාන්තයක් බවට පත් විය. 1839 පමණ වන විට පොල්තෙල් ගැලුමක් සඳහා සෙක්කු හිමියන්ට රුපියල් 6ක පමණ මුදලක් ලැබී තිබේ. සෙක්කුව මගින් හිඳින තෙල් ඉහළ ගුණාත්මක බවකින් යුක්ත නිසා විදේශ සමාගම් ඒවා වැඩි වශයෙන් මිලදී ගැනීමට පෙළඹුණහ.

කේවීට අනුව 1908 පමණ වන විට නවීන තෙල් මෝල් දිවයිනේ ස්ථාපනය කර තිබුණ ද සෙක්කු කර්මාන්ත 3000ක් පමණ ඒ වන විටත් ක්‍රියාත්මක වෙමින් පැවතුණි. (Cave, 1908: 222)

කේවි විසින් අමුණා ඇති සෙක්කුවක සේයාරුවක් (Cave 1908: 223)

සෙක්කු කර්මාන්තයේ දී ශ්‍රමය යනු ඉතා වැදගත් සාධකයකි. සෙක්කු හිමි රඳළ ප්‍රභූන් අවශ්‍ය ශ්‍රමය සපයා ගන්නේ ස්වකීය ගම් ප්‍රදේශය තුළිනි. රඳළ වැඩවසම් ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වෙමින් පැවති නිසා ඔවුන්ට පහසුවෙන් ශ්‍රමය සපයා ගත හැකි විය. පසු ව ක්‍රමයෙන් වැඩවසම් ලක්ෂණ අභාවයට ගිය ද දුප්පත් ගැමි ජනතාවගේ ශ්‍රමය සෙක්කු කර්මාන්තය සඳහා තවදුරටත් ලබා ගත හැකි විය. ගම්වැසියෝ දෛනික වැටුපට සෙක්කු කර්මාන්ත වෙත තම ශ්‍රමය ලබා දුන්හ. පොල් වේළීම, කොප්පරා සැකසීම සහ සෙක්කුවෙන් තෙල් නිපදවීම යන කාර්යන්ට ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය සැපයිය යුතු විය. ඇතැම් සෙක්කු කර්මාන්ත හිමියෝ ස්වකීය ශ්‍රමිකයන්ට වැටුපට අමතර වශයෙන්, දිවා ආහාරය සහ තේ ලබා දුන්හ. සෙක්කු කර්මාන්තයේ ව්‍යාප්තියත් සමග නව රැකියා අවස්ථා නිර්මාණය වීම ද ප්‍රදේශයේ ආර්ථික තත්ත්වයේ වර්ධනයට හේතු විය (මුණසිංහ, 2017: 33). එහෙත් ඔවුන්ට ලබා දුන් දෛනික වැටුප ඉතා සුළු මුදලක් විය. අහංගම රත්නායක මහත්මාට අනුව 1939 වන විට එය රුපියලක් පමණ විය (සම්මුඛ සාකච්ඡා, අහංගම, 2021.01. 14). එය ජීවත්වීමට ප්‍රමාණවත් මුදලක් නොවූ බැවින් කල්යාන විට ගම්වැසියෝ සෙක්කු කර්මාන්තය ස්වකීය ජීවනෝපාය කර නො ගත්හ. ගොවිතැන් හෝ වෙනත් කුලී වැඩක් නොමැති අවස්ථාවල දී පමණක් සෙක්කු කර්මාන්තයට ශ්‍රමය සැපයීමට ඉදිරිපත් වූහ. මුල් කාලයේ දී සෙක්කු හිමියන් තමන් සහ පවුලේ අය සෙක්කුවේ වැඩ කිරීම මදි පුංචිකමක් ලෙස සැලකුව ද පසු කාලයේ දී ඔවුන් ද ස්වකීය සෙක්කු කර්මාන්තයට ශ්‍රමය සපයන්නන් ලෙස සම්බන්ධ වී තිබේ.

“පොල් හිඳීම පිළිබඳ සියලු දේ කරන්නේ තිනන් ය. පොල් එකතු කරනු සඳහා ඔහු බරබාගේ කරත්තයක් හා ගොනකු ද මිලට ගත්තේ ය. බිරිඳගෙ නෑ කොලුවක ඔහු කරත්තය දැක්කීමටත් ගොනාට සාත්තු කිරීමටත් ගෙදරට ගෙන්වා ගත්තේ ය. ගෙදර මිදුලේ ගොඩගැසෙන පොල් ඔහුම ඔයයි. පොල් ඔයනු පිණිස ඔහු කුලියට ගැමියකු ද ගනියි.” (වික්‍රමසිංහ, 1963: 15)

සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් (ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)

සෙක්කුව සා බැඳුණු සංස්කෘතිකමය වටිනාකම් ද පැවතුණි. සිංහල හා හින්දු අලුත් අවුරුද්ද සහ සෙක්කුව අතර තිබී ඇත්තේ අවිශේෂීය බැඳීමකි. අවුරුදු කාලයට ගමේ සෑම නිවසක ම පාහේ රස කැවිලි සකසන නිසා තෙල් ඉල්ලුම ඉහළ යන බැවින් අවුරුදු කාලය සෙක්කුවට වැඩි අධික කාලයක් වී තිබේ. බොහෝවිට ගම්වල කාන්තාවන් සාමූහික ව පොල් ගා මාගල්වල දමා වියළාගෙන සෙක්කු ගෙදරට ගෙන එන්නේ කල්දේරම්වල දමාගෙන ය. එහි දී ලබා ගන්නා පිරිසුදු ම තෙල්වලින් අලුත් අවුරුද්ද සඳහා කැවුම් කොකිස් සකසා ගෙන තිබේ. අවුරුදු සහ වෙසක් සමයේ දී හැකි තරම් තෙල් හිඳගැනීමට ගම්වැසියෝ උත්සුක වූහ.

“ඉදහිටල වත්තක තනිවුණ සෙක්කු ගලක් දැක්කාම සෙක්කු වැඩ කළ කාලෙ මතක් වෙනව. ඒ කාලෙ දැන් වගේ නෙමේ අපි පුත්තක්කු කන්න හරිම ආසයි. සිල්ලර කඩෙන් ඉසසරහ ම තිබුනෙ පුත්තක්කු ගෝනියක් සිල්ලර කඩේ ගියොත් පුත්තක්කු කැල්ලක් නොකා ආ දවසක් මට නම් මතක නෑ. මම විතරක් නෙමේ අපේ යාලුවො හැමෝමත් පුත්තක්කු කැවා. අද පරපුරට දකින්න ම නැති දේවල් අතරට මේ සෙක්කුවත් එකකු උනා එහෙමනම්.” (කපිලසේන: 2021.01.16)

ඉහත දක්වනු ලැබුවේ සෙක්කුව හා බැඳුණු කපිලසේන මහත්මාගේ මතකය යි. මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ සූරිහු අපේ ගම ග්‍රන්ථයේ සෙක්කුව පිළිබඳ විස්තර මෙසේ ලියා තැබූහ.

“උදය වරුවේ වැඩ පටන් ගන්නා සෙක්කුකාරයකු ගල් සෙක්කුවේ ලා හිඳීමට ගන්නා පොල් වඩියේ වැඩ අවසාන වන්නේ සවස් කාලයේය. තෙල් ඉවතට ගෙන ඇඹරීමෙන් පදම් වූ පොල් ටික පුත්තක්කු වූ පසු ඉතිරිව රැඳී ඇති තෙල් මාරුව නැති කිරීමට පන්දම් අල්ලනු ලැබේ. උදයවරුවේ සිට හවස් වන තෙක් ඇඹරීමෙන් හා මැඩීමෙන් වෙහෙසට පත් වූවාක් මෙන් සෙක්කුව වෙහෙස නොඉවසිය හැකිව එසේ හඬ නගනත් සචේතනික ගවයෝ දෙදෙනා කරබාගෙන තම ස්වාමියාට සේවය කරති. පොල් හිඳින්නාගේ අවසරය ඇතිව සෙක්කු කඳ උඩ වාඩිවී සෙක්කු පදින ළමයි හැම සෙක්කුවකම පාසා දකින්න ලැබෙත්.” (වික්‍රමසිංහ, 1940: 28-29)

එයට ම සමාන විස්තර ‘කරුවල ගෙදර’ ග්‍රන්ථයේ ද සංගෘහිත ය.

“පන්දමට හසුව කරවන පුනක්කුවලින් නිකුත්ව පැතිරෙන්නේ කරවන බිබිකම් පුස්ඹ වැන්නකි. උදේ සිට සවස් වන තෙක් වැඩ කිරීමෙන් හෙම්බත් වුණාක් මෙන් සෙක්කුව හඬන්නේ මේ අවස්ථාවෙහි ය. ඒ හැඬීම අසන අහළ පහළ ගෙවල ළමයි දුව එති. තිනත් සෙක්කු මෝල් ගසට කරදීමෙන් එය උස්සා එළියට ගනියි. අනතුරුව සෙක්කු වන වසා සිටින මුදුන නැති තුරුකි තොප්පියක් වැනි පුනක්කු වටය අලවංගුවෙන් දෙබෑ කොට එළියට ගනියි. පනිට්ටු පලු දෙකක් වැනි පුනක්කු පලුදෙක බලන තිනත්ගේ මුහුණ සන්නෝෂයෙන් එළිය වෙයි. ළමයෙක් සුවදැනි උණු පුනක්කු පඵවකින් ඇබිත්තක් කඩාගෙන කයි. අනික් ළමයි ද ඔහු අනුගමනය කරති.” (වික්‍රමසිංහ, 1963: 16)

4.5. සෙක්කු කර්මාන්තයෙහි පරිහානිය

වසංගත සහ ආහාර මිල ඉහළ යාමට සාපේක්ෂ ව තෙල් මෝල් අක්‍රිය වෙමින් පැවති බව 1918 දී රාජ්‍ය ලේකම් වාර්තා කරයි (Coconut Oil and Copra, purchase of, for H.M.S. Governer). එවැනි තත්ත්වයන් මත පවත්වා ගෙන ආ සෙක්කු කර්මාන්තය 1940 පමණ වන විට ක්‍රමයෙන් පරිහානියට පත් වීම ආරම්භ විය. ඒ සඳහා බලපෑ කරුණු රාශියකි. වාෂ්ප

බලයෙන් සහ ඉන්ධන මගින් ක්‍රියා කරන තෙල් මෝල හඳුන්වාදීම ඒ සඳහා බලපෑ ප්‍රධාන කරුණකි. ගාල්ල සහ මාතර ප්‍රදේශවල එවැනි තෙල් මෝල් කිහිපයක් ම පිහිටුවා තිබුණි. සෙක්කුවෙන් මෙන් වඩා ගුණාත්මක තෙල් එම මෝල්වලින් නොලැබුණ ද අවම කාලයක් සහ අවම ශ්‍රමයක් යොදවමින් වැඩි තෙල් ප්‍රමාණයක් ඒවායින් නිෂ්පාදනය කළ හැකි විය. එම නව යන්ත්‍ර සමඟ සාම්ප්‍රදායික සෙක්කු කර්මාන්තයට තරග කිරීම පහසු නො වී ය. සෙක්කු කර්මාන්තය සඳහා මිනිස් ශ්‍රමය ද විශාල වශයෙන් අත්‍යවශ්‍ය විය. අඩු වේගයකට සෙක්කු කර්මාන්තයේ නියැලීම වෙනුවට ගම්වැසියෝ වැඩි වැටුප් ලැබිය හැකි රැකියා වෙත නැඹුරු වූහ. එසේ ම සෙක්කු හිමියන් ධනයෙන් ආස්වාදය වීමත් සමඟ ඔවුන්ගේ දරුවන්ට වැඩි වශයෙන් උසස් අධ්‍යාපන අවකාශ විවෘත විය. එවැනි අධ්‍යාපනයක් ලැබීමෙන් පසු ව ඔවුන්ගෙන් බහුතරය අධ්‍යාපන තත්ත්වයට සරිලන රාජ්‍ය සේවයේ රැකියාවන් ලබා ගැනීමට මිස තවදුරටත් පාරම්පරික කර්මාන්තය පවත්වා ගැනීමට නැඹුරු නො වූහ. එම හේතු මත සෙක්කු කර්මාන්තයට අවශ්‍ය මානව ශ්‍රමය සපයා ගැනීම අපහසු විය. අනෙක් අතින් කොප්පරා සහ පොල් ගෙඩි අලෙවි කිරීම සෙක්කුවෙන් තෙල් නිපදවා අලෙවි කිරීමට වඩා ලාභදායී විය.

“1960 දශකයේත් අපේ පළාතේ සෙක්කු වැඩ කළා. හැත්තෑ ගණන් වෙන කොට ඉවරයි. පස්සෙ අපේ ගම්වල ඒවා අභාවයට ගියා, ලයිට් ඒමත් සමග. සෙක්කු වෙනුවට මෝල් ආව. සෙක්කු ගල් ඇන්ටික්වලට වික්කා. බෙන්තොට බිච් හොටෙල් එකේ ප්‍රධාන පඩි පෙළේ නිකල් ගරාදි සවි කරල තියෙන්නෙ සෙක්කු ගල් පේලියක. ඒ පැතිවලට සංචාරක ව්‍යාපාරය ආවට පස්සෙ සෙක්කු ගලුන් විකුණුවා ඇන්ටික්වලට.” (සම්මුඛ සාකච්ඡා, ඉඳුරුව, 2021.01.16)

අද වන විටත් ශේෂ ව ඇති සෙක්කු ගල් සංචාරක හෝටලවලින් මිල දී රැගෙන යනු ලබන්නේ සෙක්කු ගලකට රු 5,000ක් පමණ ගෙවීමෙනි (සම්මුඛ සාකච්ඡා, වැලිගම, 2021.01.24). දකුණු වෙරළ තීරයේ සෙක්කු කර්මාන්තය සම්පූර්ණයෙන් ම අභාවයට ගිය ද තැන්තැන්වල යළිත් සෙක්කු කර්මාන්තය විවිධ අරමුණු මත ආරම්භ කිරීමේ උදෙසාගයක් ද හඳුනා ගත හැකි ය (ලංකාදීප, 2013.11.25). අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ කැකිරාව ප්‍රදේශයේ සෙක්කුපිටිය ගම්මානයේ ඖෂධීය තෙල් සහ තලතෙල් නිෂ්පාදනය කිරීමට සෙක්කුව භාවිත වන ආකාරය අදටත් දැක ගත හැකි ය. එහි දී සාම්ප්‍රදායික ව භාවිත ගවයා වෙනුවට යොදා ගන්නේ අත් ටැක්ට්‍රය යි (දිවයින, 2013.09.08).

4.6. නූතන උපයෝගිතාව

සෙක්කුව වර්තමාන විසි එක්වැනි ශතাবදියට ප්‍රයෝජනවත් අංගයක් දැයි විමසිය යුතු ය. සෙක්කු කර්මාන්තය සඳහා සැපයිය යුතු ශ්‍රමය සහ කාලය අධික බැවින් වාණිජකරණය වූ සමාජයකට තවදුරටත් සෙක්කුව භාවිත කිරීම අපහසු ය. එම හේතුව මත සෙක්කුවට වඩා පහසුවෙන් තෙල් නිෂ්පාදනය කළ හැකි ක්‍රමෝපායන් ජනප්‍රිය වීම වැළැක්විය නොහැකි තත්ත්වයකි. එහෙත් පැරැණි තාක්ෂණික ඥානය විදහා දක්වන සෙක්කුව සජීවී කොකුකාගාරයක් ලෙස පවත්වා ගත හැකි ය. සංචාරකයන් බහුල ව ගැවසෙන දකුණු වෙරළ තීරයේ දේශීය සහ විදේශීය සංචාරකයන් ආකර්ෂණය කර ගන්නා අංගයක් ලෙස සෙක්කුව පවත්වා ගෙන යා හැකි ය. නූතන ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය සහ ස්වභාවික ආභාරපාන මෙන් ම භාණ්ඩ ද උත්කර්ෂයට නැංවීමේ නැඹුරුවක් ඇත. නිෂ්පාදනයේ දී තෙල් රත්වීම අවම මට්ටමක පවතින බැවින් සෙක්කු පොල්තෙල් ගුණාත්මක බවින් ඉහළ ය. එම තෙල් ශරීරයට අහිතකර නොවන බැවින් සෙක්කු තෙල්වලට විශාල ඉල්ලුමක් ද පවතියි. පොල්තෙල් නිෂ්පාදකයන්ගෙන් ඇතැමෙකු ‘සෙක්කු පොල්තෙල්’ යන නමින් පොල්තෙල් අලෙවි

සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් (ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)

කරන්නේ එහි ඇති වාණිජ වටිනාකම මනාව වටහා ගෙන ඇති බැවිනි. (S H G Hela Osu: 2021.01.04) සංචාරක කර්මාන්තයට සමගාමී ව ප්‍රදර්ශනාත්මක වශයෙන් සෙක්කුව ක්‍රියාත්මක කළ හැකි අතර එහි දී නිෂ්පාදනය කෙරෙන තෙල් වැඩි මිලකට අලෙවි කරමින් ආර්ථික වටිනාකමක් ලබා ගැනීමේ ශක්‍යතාව පවතී. එමගින් පැරැණි තාක්ෂණික ඥානය සංරක්ෂණය කරමින් මතු පරපුර දැනුවත් කිරීමේ අවකාශය ද සලසා ගත හැකි ය.

5. සමාලෝචනය

අනුරාධපුර යුගයේ පටන් පොල්ගස සහ පොල්තෙල් ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කෘතිය සමග ආබද්ධ ව පැවතුණි. එහෙත් වාණිජ භෝගයක් ලෙස පොල් ගසට වැඩි ඇගයුමක් ලැබුණේ ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි පාලන සමයන්හි දී ය. දේශීය ව්‍යවසායකයන් ඒ වෙත නැඹුරුවීමත් සමග කොළඹ සිට මාතර දක්වා වෙරළ තීරය අවට පොල් වගාව ශීඝ්‍ර ව ව්‍යාප්ත විය. පොල් ගසින් විවිධ නිපැයුම් සිදු කළ අතර තෙල් නිෂ්පාදනය එයින් එකක් පමණි. පොල්තෙල් නිෂ්පාදනය සඳහා භාවිත කළ යන්ත්‍රය සෙක්කුව යි. එය හුදු යාන්ත්‍රික කටයුත්තකට සීමා නොවූ අතර, එය එකල සමාජ, ආර්ථික හා සංස්කෘතික ව්‍යුහයන් සමග බැඳී පැවතුණි. සෙක්කු හිමියෝ ස්වකීය නිෂ්පාදන විදේශීය සමාගම්වලට සහ දේශීයයන්ට අලෙවි කරමින් ධනයෙන් සමෘද්ධිමත් වූහ. යටත් විජිත තනතුරු ලබා ගැනීමට එම ධනයන් භාවය උපයුක්ත කර ගත් ඔව්හු එකී ධනය සහ බලය භාවිත කරමින් සමාජ තත්ත්වය උත්කර්ෂවත් කර ගත්හ. ප්‍රදේශයේ ආර්ථික තත්ත්වය නංවාලීමට ද සෙක්කු කර්මාන්තයට හැකි විය. ප්‍රදේශයේ මහා මාර්ග පද්ධතියෙහි වර්ධනයට සෙක්කු කර්මාන්තය ඉවහල් වූණි. කුඩා කුඩා පොල්වතු හිමියන්ට ඉඩම් අහිමිවී යෑ ම වැනි අතුරු ප්‍රතිඵල ද එමගින් විදර්ශනාත්මක විය. යම් වැඩවසම් ලක්ෂණ ප්‍රකට කළ සෙක්කු කර්මාන්තය වටා ගොඩනැංවුණු සංස්කෘතියක් ද ගාල්ල මාතර ප්‍රදේශයන්හි පැවතුණි. අද වන විට සෙක්කුව අභාවයට ගොස් තිබුණ ද නව සමාජ ආර්ථික අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් එය තවදුරටත් භාවිත කළ හැකි වන්නේ නව නිර්මාණශීලී අදහස් සමග ගළපා ගනිමිනි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍ර

ඌනපුරණ සහිතො මහාවංසො. (1959). (සංස්.) පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත හිමි. කොළඹ: ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

පිලිකියස් දුටු ලංකාව. (2009) (පරි.). පාලිත ජයකොඩි. කොළඹ: දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම.

විශුද්ධි මාර්ග සන්නය. (1888). (සංස්.) ධර්මරත්න. කොළඹ: ලක්මිණි පහන මුද්‍රණාලය.

Bertolacci, Anthony (1817). A View of the Agricultural, Commercial, and Financial Interests of Ceylon. London: Black, Parbury and Allen.

Cave, Henry (1908) The Book of Ceylon. London: Cassell and Company Limited Paris, New York: Toronto and Melbourne.

Coconut Oil and Copra, purchase of, for H.M.S. Governer, Archives 3076 Gilles, Helen T (1948). Ceylon, Island Of The "Lion People" (Pamphlet)෧

Twentieth Century Impressions of Ceylon (1907). (ed.) Arnold Wright, London, Durban, Colombo, Perth (W.A.), Singapore, Hong Kong: Lloyd's Greater Britain Publishing Company, Ltd.

ද්විතීයික මූලාශ්‍රය

අමරසේන, එස්. (1979). ශ්‍රී ලංකා ආර්ථික භූගෝල විද්‍යාව. කොළඹ: සරසවි මුද්‍රණ ශිල්පීන් හා ප්‍රකාශකයෝ.

කරුණානන්ද, උක්කුබණ්ඩා (1999). ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික ඉතිහාසය. කර්තෘ ප්‍රකාශන.

මුණසිංහ, ඉන්ද්‍රාණී (2017). ශ්‍රී ලංකාවේ වැවිලි ආර්ථිකය හා වෙළඳු මහා මාර්ග සංවර්ධනය. කර්තෘ ප්‍රකාශන.

වික්‍රමසිංහ, මාර්ටින් (1940). අපේ ගම. කොළඹ: සිලෝන් ප්‍රින්ටර්ස්.

සිරිවීර, ඉන්ද්‍රකීර්ති (2001). රජරට ශිෂ්ටාචාරය සහ නිරිතදිග රාජධානි. කොළඹ: දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම.

Achaya, K.T. (1990). Oilseeds and Oilmilling in India: A Cultural and Historical Survey. New Delhi, India: Oxford and IBH.

Achaya, K.T. (1993). Ghani: The traditional oil mill of India. Kemblesville: Pennsylvania: U.S.A.: Olearius Editions.

Clough's Sinhala English Dictionary (1982). New Delhi: Asian Educational Service.

Jayawardena, Kumari (2007). Nobodies to Somebodies. Colombo: Social Sciences' Association and Sanjiva Books.

Pathiraja, P.M.E.K., Griffith, G.R., Farquharson, R.J., and Faggian, R. (2015). "The Sri Lankan Coconut Industry: Current Status and Future Prospects in a Changing Climate". Australasian Agribusiness Perspectives, Paper 106.

Richards, A.G., (1924). Memorandum on The Proposed Coconut Research Scheme. Colombo: Acting Government Printer.

Wickramaratna, L.A (1937). Economic Development in the Plantation Sector 1900 – 1947. History of Ceylon, Vol. III. Colombo: University of Ceylon.

සෙක්කුව: ඒ හා සබැඳි සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක්
(ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක ඇසුරින්)

පුවත්පත් ලිපි

දිවයින 2013.09.08, ඒකනායක, සුදන් “සෙක්කු කරකවමින් සුවඳ ගහන තල තෙල් හිඳින
සෙක්කුපිටියේ ඇත්තෝ” කොළඹ: උපාලි පුවත්පත් සමාගම.

අන්තර්ජාල ලිපි

නිරංජන්, “පොල්තෙල් ඇත්තටම අහිතකරද?” <https://worldbeyondworld.blogspot.com>
පීරිස්, කපිල (2009). “සෙක්කුවේ අපේ ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය” <http://www.vidusara.com>
<https://www.facebook.com/shghelaosu/posts/833590703869102>